

El problema de Salt som tots

Un moment del ple celebrat dilluns a Salt Foto: J.N.

Tirarem endavant, és clar que sí. Però només perquè la naturalesa és sàvia. La vida avança entremig dels més impensables entrebancs, i per això Salt se'n sortirà i serà una comunitat que podrà fer la seva vida amb relativa tranquil·litat. Però tal com anem no ens en sortirem —almenys durant anys— de construir una comunitat sòlida i unida que convisqui amb un sentit profund —ni mig profund— de veïnatge autèntic. I per què? Perquè Salt viu instal·lat en el conflicte permanent. Tot genera cor agre. Les males

notícies, però també les bones, s'interpreten des d'una banda o altra amb afany de crítica destructiva i regust de fel. I la culpa la tenim tots. Els que, de Salt o no, només parlen dels problemes que hi ha amb un maliciós mig somriure sarcàstic. I els polítics de tot color, que es barallen contínuament o que, com en el ple de dilluns, introdueixen per la porta del darrere al saló de plens persones de la seva corda per deixar sense espai els que esperen a fora, que són d'una altra tendència. I els polítics, que s'aferren a la demagògia i defensen allò que eviten quan són govern. També els mitjans de comunicació, que donem més joc a allò dolent que al que és bo. La gent, que llegeix amb més interès les notícies sòrdides que les amables, tot i que llavors ho neguin i facin veure que s'escandalitzen que es publiquin. I certes entitats que defensen els seus projectes i reivindicacions d'una manera agressiva i, sovint, amb deixos totalitaris, que és, precisament, el que critiquen de l'adversari. El ple de dilluns a Salt va ser trist. Molt trist. Perquè fa perdre la fe en la gent (tots plegats) i en el futur. Així no es fa —no fem— un poble millor. Atiem el fantasma de la discòrdia. Actuem amb menyspreu cap als altres. Se'ns en refoten, de fet. La fi justifica els mitjans encara que, per exemple, facin mal a famílies que han de veure i escoltar com s'acusa sense sentència judicial el seu pare i marit de ser agressor sexual o d'haver robat. Sense sentència judicial. O com s'acusa algú que vol guanyar-se la vida d'aprofitar-se del càrrec polític que va tenir per convertir-se en gestor privilegiat de veïns i comunitats. De fer cas —els mitjans— a certes persones plenes d'odi i rancúnia que emparades en entitats digníssimes enganyen amb falses promeses aquells que menys tenen i que estan espantats perquè no saben on dur a viure els seus fills. I el típic periodista que pontifica com si estigués per sobre el bé i el mal... i que no ho està, i que si diu tot això és perquè només busca expressar un sentiment de tristesa. Perquè el seu poble té problemes. I entre tots els fem més grans.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 29-04-2015 Pàgina 38

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/848751-el-problema-de-salt-som-tots.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=mesPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss